

הדלקת נרות: 17:23

צאת השבת: 18:33

מוצ"ש לר"ת: 19:10

הזמנים לפי אופק ירושלים

מוצ"ש
ברך
עלינו

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קוואס שליט"א

ביחד

שנה ראשונה

למדנו שצריך לדבר עם האשה בכל יום לפחות שעה אחת בנחת. הדברים נכונים לחיי הנישואין המתקדמים וביתר שאת לשנה הראשונה. כאן קמים הרבה גברים ושואלים את עצמם וגם אותי - ומה עם מה שאמרו חז"ל: 'אל תרבה שיחה עם האשה?' החזון אי"ש ענה על השאלה הזו שתי תשובות:

א. חז"ל לא דיברו על שנה ראשונה. בשנה ראשונה חייבים לשוחח הרבה כדי להכיר טוב אחד את השני. אם נשוחח בכל יום שעה, אז במשך שנה שלמה נדבר 365 שעות. ואז נלמד להכיר את בן הזוג, מה משמח ומה מעציב, מה משעמם ומה מעורר. כשהוא מביט כך, נדע מה הוא משדר. וכשהיא מסתכלת באופן הזה, נבין למה היא מתכוונת. כלומר, נוכל נגיע למצב של תקשורת ברמה של מבט בעיניים.
ב. ולא על מצב שהיא עצובה או זקוקה לפיוס.

בחיי הנישואין, על הבעל לעשות את כל ההשתדלות עד שאשתו תהיה שמחה ומפויסת. ואם ישאל האיש: ולמה שהיא לא תשמח ותפייס אותי? למה התורה הטילה משימה כזו דווקא על האיש? שתי תשובות בדבר:

הראשונה - האיש הוא המנהיג, הוא הקברניט. ותפקיד הקברניט לדאוג למילוי הצרכים הרוחניים והגשמיים של כל מי שנמצא תחת אחריותו. לאדם כזה יקרא קברניט. השנייה - התורה מדברת בדרך כלל בלשון זכר, למשל: "לא תִגְנֹב" "לא תִחַמְדֵּךְ" וכד', ופשוט שהכוונה היא גם לאשה. לכן, מובן הדבר שגם אם הוא עצוב או מצוברח, שזו חובתה לדאוג לו, ולשמח אותו ולא לשכוח לכבודו.

זאת ועוד, החובה להרבות בשיחה וריצוי בשנה ראשונה קיימת לא רק כאשר נפגשים בבית אלא גם במשך שעות היום. טלפונים הדדיים משפרים מאד את היחסים ומחממים את הלב. כדאי שהחתן יתקשר בבוקר להתעניין בה ויאמר לה שהוא שמח לשמוע את קולה והוא מתגעגע לחזור הביתה ולראותה.

גם הכלה תתקשר מדי פעם לשאול בשלומו, להתעניין בו ולברר אם הוא אכל, ומה מצב הרוח שלו וכד'. כאן המקום לומר שבשנה הראשונה הטלפונים במשך היום אינם נדנדו אלא חובה וצורך.

אל תגיד לה: תפסיקי לחפור, וגם היא לא תגיד לו: אל תהיה דבק. משפטים כאלו מאד פוגעים ומעליבים ומשאירים צלקות למשך חיי הנישואין.

(מתוך הספר 'ביחד')

פרשת השבוע

עולם של חסד

כל העולם כולו נברא במידת החסד. מטרת בריאת העולם הוא להטיב עם הבריות בנתינה אינסופית. אדם הראשון נברא בתוך גן עדן כדי שיקבל מקסימום הטבה. אבל כבר בגן עדן הוא לא עמד בניסיון ואכל מעץ הדעת, הוא גורש משם ללא אפשרות לחזור והחל לפרות ולרבות על פני כל הארץ. עדיין היתה הזדמנות לתקן את חטא אדם הראשון. אבל עשרה דורות אחר כך בדורו של נח הבריאה כבר לא התנהלה לפי התכנית המקורית - עולם חסד יבנה.

"ותשחת הארץ לפני האלקים ותמלא הארץ חמס". מהו חמס? - גזל וחטיפה. כלומר הבריות הפכו את העולם ממצב של נתינה, למצב של נטילה. הם היו חומסים וגונבים אחד מהשני בצורות מתוחכמות עד שהקב"ה החליט שצריך לעצור את כל מהלך העולם. ובדיוק באותו דור הופיע צדיק שהציל את כל העולם מאבדון, זה היה נח.

במשך 120 שנה נח בונה את התיבה כדי שאנשים יתעוררו ויבינו את מצבם. אבל זה לא קרה ועולם כמנהגו נוהג. ואת הסוף כולנו יודעים נח והחיות נכנסו לתיבה למשך שנה ואחד עשר יום עד שהעולם יבש והורשו לצאת מהתיבה. ונשאלת השאלה - מדוע היה צורך להכניס את נח בניו ונשותיהם אל התיבה עם כל החיות. מפני מה נח והחיות לא באו לארץ ישראל ששם לא ירד המבול? מה היה הצורך להכניס את כולם אל תיבה קטנה ולהיטלטל כשנה בתוכה? הסביר זאת הרב אליהו דסלר זצ"ל - כיון שהעולם נכנס למצב של נטילה וגזל היה צורך להפוך את הקערה על פיה וליצור מצב הפוך - של נתינה כדי להתחיל את העולם מחדש.

שמונה אנשים עבדו ללא לאות במשך יותר משנה כדי לזון ולאכיל אלפי יצורים בנתינה אינסופית. הם נדדו שינה מעיניהם באותה שנה כיון שכל חיה אוכלת בזמן אחר ביום וכל אחת אוכלת אוכל שונה.

עד שפעם אחת נח איחר להביא את האוכל בזמן לאריה וזה נשכו ברגלו כאילו אומר לו - החסד לא היה מושלם... ובאמת מכח הנתינה והחסד התאחדה הבריאה כולה והתיבה החזיקה מעמד במים הגועשים ובמבול החזק. החסד הזה הוא היסוד לכל ההצלה הגדולה.

מכאן נלמד לנו בתקופה שבה אנחנו נמצאים - אחרית הימים. שכל העולם גועש ורועש מסביבנו, אין שלווה והעולם עומד להתמוטט, עלינו לפעול את פועלתו של נח- אחדות!

נתאחד כולנו ע"י מידת החסד נעניק אחד לשני ללא תנאים ופשרות גם בבית וגם מחוצה לו, וזו תהיה "תיבת נח" שלנו עד שיעמוד כהן גדול לאורים ותומים בגאולה הקרובה, אמן!

בברכת שבת שלום - אבנר קוואס

עו"ד צעיר ייצג איש עסקים בתביעה שהוגשה נגדו. במהלך שמיעת העדויות התברר לעו"ד שהוא עומד להפסיד במשפט, ולכן פנה לשותף במשרדו ושאל: האם כדאי לי לשלוח לשופט חפיסת סיגרים? "חסד וחלילה", ענה השותף, "זהו שופט הגון, ואם תנסה לשחדו כישלונך מובטח". שבועות אחדים אחר-כך פסק השופט לטובת איש העסקים הנתבע. השותף ברך את עו"ד, והוסיף: "האם אינך שמח שזכית במשפט למרות שלא שלחת את הסיגרים לשופט?" "דווקא כן שלחתי אותם", ענה, "אך צירפתי לחפיסת הסיגרים את הכרטיס ביקור של התובע..."

בדיחה

גיל ההתבגרות

אספר לכם על התפרצות מאוחרת: התקשר אלי בעל נסער ואמר לי כך: אני נשוי כבר יותר מ 5 שנים ויש לי כבר 3 ילדים. אשתי (בת 24) התחילה בזמן האחרון לטעון שהיא לא נהנתה מספיק ברווקות, שהיא רוצה לראות עולם. ומתנהגת כמו נערה בת 16. היא יוצאת מהבית מתי שמתחשק לה וחוזרת מתי שבא לה. מתאפרת באופן מצועצע, מדביקה מדבקות על הציפורניים, ומדברת כמו ילדה ללא אחריות. ביקשתי ממנו לדבר איתה. שאלתי אותה: מה פשר השינוי בהתנהגות בתקופה האחרונה? והיא ענתה: חיתנו אותי כשהייתי צעירה, קטפו אותי כשהייתי פרה, לא ראיתי עולם, לא נהניתי מהחיים... שאלתי אותה: אבל את נשואה כבר מספר שנים ואת אמא, את לא יכולה לחזור לגיל 16, ולעשות מה שאת רוצה... והיא ענתה: עכשיו אני רוצה את כל מה שהפסדתי. אפילו במחיר גירושין! שאלתי. והיא אמרה לי: כן. שאלתי: ומי יגדל את הילדים? ומה יהיה עתידם? יש להם אבא, היא אמרה, והוא ידאג להם... חזרתי לבעלה ואמרתי לו: יש כאן התפרצות של מרד הנעורים, מה שהיא לא חוותה בגיל 16, מתפרץ לה עכשיו. קוראים יקרים, לצערי בני הזוג הזה התגרשו לבסוף. אבל מקרים כאלו הם נדירים יחסית, וכמו שאמרנו זה מתפרץ בעיקר בגילאי העשרה, אבל הם קיימים.

גיל ההתבגרות מכונה גם בשם 'מרד הנעורים', כי בגילאי העשרה הילדים נוטים למרידה בהורים ובמוסכמות. אפשר להקביל בין תופעות גיל ההתבגרות להופעת 'פצע בגרות'. כמו שאין לנו שליטה מתי יופיעו הפצעים והיכן, ומתי הם יעלמו, כך הן התופעות של גיל ההתבגרות. לא יודעים מתי הן יתפרצו, ולא יודעים מתי הן יסתיימו. זאת ועוד, את פצעי הבגרות שכבר הופיעו, אסור לגרד בחוזקה, כדי שלא יישארו צלקות, אלא למרוח מעט משחה, להתין קצת ספריי, הרבה עדינות, וזה עובר. כך גם אצל הבחורים והבחורות, כאשר מופיע משבר, צריך ללמוד ולדעת כיצד להדריך וללוות אותם עד שהוא יעבור. בכל פעם שאנו נתקלים בהתפרצות של 'מרד הנעורים' עלינו לשנן ולזכור שזה דומה לפצעי בגרות, וזה יעבור, כמו שזה הופיע ככה זה יעלם. לאור זאת, עלינו ההורים לדעת שבגילאים אלה אנו מחנכים פחות, ונזהרים יותר שלא לעשות טעויות. גיל ההתבגרות יכול להופיע מגיל 11/12 לכל המוקדם, ועד גיל 30 לכל המאוחר. נכון הדבר שמשבר גיל ההתבגרות מתרחש בדרך כלל בגילאי העשרה ולכן יש שנוהגים לכנות את התקופה הזאת בשם גיל 'הטיפש עשרה', אבל יש לזכור שהמרד יכול להתפרץ גם בגילאי העשרים פלוס.

סיפור לשבת

הרה"ג יהודה צדקה זצוק"ל

הרב מחנך היה את בניו ותלמידיו להיגמל בכל יכולתם מסיפור לשון הרע ומרכילות. באחד המבחנים הפומביים, שערך לתלמידים, אשר גרסו על-פה מסכתות שלמות, לאחר שקרא הבחור המסיים את "הדרן" והגיע למילים "שתהא תורתך אומנותנו בעולם הזה, ותהי עמנו בעולם הבא", הפסיק אותו רבנו וישאלהו בתימהון: "מה פשר הבקשה הזאת: 'ותהי עימנו לעולם הבא?', וכי לא פשיטא, שאדם הגורס ושונה מסכת לשמה, שהתורה תהיה עמו בוודאי גם לעולם הבא?". נאנח הרב קמעא והמשיך ופירש: "אלא לפי שמובא ב'חובת הלבבות', שהמדבר לשון הרע, לעתיד ייטלו ממנו את כל זכויותיו אשר עשה: מצוות ומעשים טובים, וייזקפו כולם ליכות אותו האיש שדיבר עליו. נמצא, אפוא, שיש מציאות כזאת שאדם לומד תורה בעולם הזה, ואינה עומדת לו בעולם הבא, כי תילקח ממנו ותינתן לחברו. אם כן, שפיר קא מצלינן הכי 'ותהי עימנו לעולם הבא', דהיינו שלא ניכשל ח"ו בלשון הרע". מתנזר היה מהבלי העולם הזה ומסתפק במועט. פעמים רבות היה נוהג בשעת אכילתו לעשות את "סיגוף הראב"ד" כלומר שמפסיק באמצע אכילתו. ובימי שני וחמישי אף היה נמנע מאכילת בשר. ביתו היה צנוע ופשוט ואף ספה לא הייתה בה. פעם הציעה אשתו לקנות מקרר. ענה לה רבנו: "מצות כתיבת ספר תורה לא קיימתי עדיין, ואלך ואקנה מקרר?". ואכן, רק לאחר שזכה לקיים מצות כתיבת ספר תורה-קנה מקרר. מעשה שירד הרב מירושלים עם פמליה מבני המשפחה לעיר הרצלייה, בחבל השרון, כדי להשתתף בשמחת נישואין של אחד מקרוביו. כשחזר לירושלים אחרי החתונה, באישון לילה ואפלה, כבר הראו מחוגי השעון שהשעה קרובה לחצות. אף על פי כן, אמר הרב לנהג המכונית, שהסיעה את הרב ופמלייתו, כי יוריד תחילה את בני לווייתו איש-איש סמוך למעונו, ורק לאחר מכן יביאנו אל אולמי "נוף ירושלים", אשר במערב העיר, בפאתי שכונת בית הכרם. לאחר מכן ביקש, מבן אחותו שיתלווה אליו. שאל אותו אחיינו: "להתלוות? להיכן?" השיבו: "לשמח חתן וכלה". חזר ושאל האחין: "כעת? בחצי הלילה?" ענה והסביר לו הרב: "כן, בוודאי, גם אם יראה אותנו רק אחד מבני המשפחה - דיינו!".

נתמלא הצעיר סקרנות: "מי הם החתן והכלה?". סח לו רבנו, שהחתן הוא בחור מסכן, יתום מאמו, ואלמלא דחקו בו הקרובים מהרצלייה לבוא ואלמלא שלחו מכונית להסיעו מן הבית, היה בלי-ספק נשאר בירושלים. והכול כדי להשתתף בחופת היתום. עם הגיעם לאולמי "נוף ירושלים", מצאו את קהל הקרואים יושב עדיין אצל השולחנות וכולם מברכים ברכת המזון. אחר כך נודע להם, שבזמן החופה אבד שטר הכתובה, ועד שהשיגו טופס אחר חלפו יותר משעתיים, לכן התאחרו כל כך בסעודה.. הופעת רבינו בשעה כזאת גרמה להתרגשות רבה. החתן בכבודו ובעצמו קם ממקומו וחש לקראתו בשמחה. עוד הרבה אנשים קמו מכיסאותיהם כדי להקביל פניו. הושיבוהו בראש. מיד פנה לבן-לווייתו ואמר: "ניטול ידיים ונאכל כזית, הלא כן?". מיד הביאו לפניו נטלה עם ספל מים. הרב בצע על הפת. אחר הורה לבן-אחותו שישב לצדו, שיברך על המזון, בעוד הוא עצמו נוטל בידי את הכוס, ומברך בגילה את כל שש ברכות הנישואין. הרב גם נשא דברי ברכה קצרים, דרשה מלבבת, ויצא במחול עם החתן וכל הקהל סביבם, והשמחה פרצה מן הלבבות עד השמיים. אבי החתן ודודיו היו כל כך נרגשים, עד שזלגו עיניהם דמעות של אושר וגיל. אמר אז רבנו: "גם את הדמעות האלה, הקב"ה הוא סופר ומניח בבית גנוזי". ובפנותו אל מלווהו הזכיר לו: "הנה זכינו באמת לשמח חתן וכלה". גם לאחר שתקפו את הצדיק חוליים קשים, בערוב ימיו, לא שינה ממנהגו לשאת מדברותיו בקרב העם. שאלוהו: "מדוע אינו חדל מכך כדי לשמור על בריאות גופו, אחר שנצטווה על ידי הרופאים להרבות במנוחה?" השיב הרב צדקה: "וכי ידעתם איזו אחריות אני מקבל עליי אם אנוח? וכי אפשר לדעת אלו תוצאות ישנן לדרשה אחת? הנה זה מקרוב בא אליי יהודי בעל חזות חרדית מובהקת, כשהוא מוקף בילדיו, זרע ברך ה', והוא מספר לי, שבעבר הלא רחוק היה חילוני גמור, אבל בהשפעת דרשה אחת שלי, בשכונת 'קטמון', חזר בתשובה והציל עצמו וביתו מרדת שחת..."

(פניני עין חמד)

"אין זוג לא מוצלח, יש זוג לא מודרך"

האם יש לכם מריבות וויכוחים?
מרגישים שאינכם מתאימים?
הילד שלכם מתחצף?

לייעוץ בנושא שלום בית, חינוך ילדים,
הדרכת חתנים/כלות עם יועצים זוגיים מוסמכים של
ארגון ביתנו החדש הפרוסים בכל רחבי הארץ

חייגו עכשיו - 1599-59-39

לרכישת ספרים ודיסקים
מאת הרב אבנר קוואס שליט"א

התקשרו עכשיו - 1599-59-39

להזמנת הספר אלון בדואר עד הבית
ניתן ליצור קשר עם קוואק יהלום
02-5370271